

Journalnummer 2015-7.00.00-0001

Evaluering af ungekulturelt fyrtårn under ungekulturåret URKRAFT2015 fra Museum Østjylland

#pastmypresent

- et kulturprojekt, der forstyrrer!

Målgruppe – herunder køn, alder, uddannelsesbaggrund

Fyrtårnsprojektet #pastmypresents målgruppe har været alle 15-25-årige i Randers.

Hvor foregår projektet geografisk?

Projektet er foregået i Randers.

Hvor mange deltagere har været involveret/fået gavn af projektet?

Cirka 2000 borgere har besøgt projektets forskellige aktiviteter. Desuden er museets medarbejdere og de unge tovholdere ved flere lejligheder inviteret til at holde foredrag og workshops om projektet for kulturaktører landet over.

Cirka 500 mennesker har deltaget i foredrag og workshops.

Hvilke metoder har projektet brugt/bygget på?

Fyrtårnsprojektet #pastmypresent bygger i høj grad på de unges selvorganisering, ægte ligeværd i udviklingen af projektet, og at de unge tovholdere er blevet aflønnet for deres store arbejde.

Hvor mange økonomiske ressourcer har I brugt på projektet (budget og regnskab)?

Det medfølgende regnskab viser samlede udgifter på 254.323 kr.

Hvilke og hvor mange forskellige aktiviteter er gennemført?

I idéudviklingen af projekt #pastmypresent var det vigtigt for de unge, at museet kommer UD af huset og flytter IND i de unges verden. Ligeledes anbefalede de unge, at eventene blev tænkt ind i allerede eksisterende ungeevents. Op til hvert event blev der afholdt talrige arbejdsmøder, teambuildingseancer og introduktioner til museets samlinger og der blev således gennemført følgende større aktiviteter:

- 23. februar 2015 – Stormøde med unge afviklet af de nye tovholdere på Kaosambassaden (Randers Ungdomsskole).
- 7. marts 2015 – **1. event**, de unge flytter ind på Museum Østjylland til den årlige Kulturhusdag i Kulturhuset Randers.
- 9. og 11. april 2015 videoindsamlings-dage på henholdsvis Rådhuspladsen i Randers og på Kaosambassaden (Randers Ungdomsskole).
- 30. maj. 2015 – **2. event**, video- og genstandsinstallation på ungefestivalen MyWay i Randers P. hus.
- 15. august 2015 – **3. event**, de unge relancerer madikonet Kirsten Hüttemeier på ungefestivalen Konsekvens på Kaosambassaden (Randers Ungdomsskole).
- 18. december 2015 – **4. event**, juleunivers på skøjtebanen på Jens Otto Krags Plads i Randers.

Hvad er den samlede vurdering af projektets succes?

Museum Østjylland og Randers Ungdomsskole ligger klods op af hinanden og er rent fysisk naboer. Et af projektets ønsker har været at nedbryde den mentale afstand mellem museet og de unge i ungdomsskolen. I projektet er det lykkedes at udvide naboskabet til et kulturelt fællesskab, hvor museet er blevet en aktiv medspiller i de unges tanker, når de fremadrettet selv udtænker og organiserer kulturevents. Allerede 2. april 2016 lægger Museum Østjylland og Kulturhuset Randers hus til tre koncerter arrangeret af unge fra det nye netværk. Ligeledes barsler Randers Ungdomsskole og Museum Østjylland med en ny ansøgning til et kommende projekt for unge. Således er der etableret en blivende kontakt mellem ungdomsskole og museet – den mentale afstand er gjort mindre. Dernæst er der skabt en forbindelse mellem de unge tovholdere og museet samt momentvis skabt kontakt mellem andre grupper af unge og museet. Slutteligt er samarbejdsprojektet blevet set og anerkendt af de lokale politikere, hvilket har været med til at øge opmærksomheden på de unges miljøer.

Har projektet haft den forventede relevans for målgruppen?

Målet for projektet var at komme bredt ud blandt de 15-25-årige og få skabt relevante kulturoplevelser for målgruppen. Det mål har vi kun delvist nået. Samlet set har projektets målgruppe været for bredt defineret, og det er ikke lykkedes at ramme "alle unge" med skæve og anderledes kulturhistoriske events.

Hvilke problemer har projektet oplevet undervejs?

Der har været praktiske problemer i forhold til at skulle mødes med tovholdergruppen. De unge arbejder eller går i skole i dagtimerne, derfor har alle arbejds møder og workshops været afholdt om aftenen eller i weekender. Dette har betydet, at museets medarbejdere har brugt ekstra mange arbejdstimer i forhold til projektets budget.

Museets fysiske rammer har også været problematiske i forhold til at efterkomme alle ønsker, som de unge har haft. For eksempel har it-netværksproblemer bevirket, at de unge ikke kunne live-streame på museet.

Hvilke erfaringer har I gjort jer i forbindelse med projektets samarbejdsrelationer?

Projektet #pastmypresent har været et ligeværdigt samarbejde mellem unge fra Randers Ungdomsskole og medarbejdere fra Museum Østjylland. Målet har været at skabe et bære- og levedygtigt samarbejde mellem museet og byens ungekultur, så der kunne udvikles og afvikles meningsfulde og markante kulturhistoriske events for, med og af unge i Randers. De unge tovholdere har både følt det som både en udfordring og som en hjælp at skulle samarbejde med en institution som Museum Østjylland.

Udfordringerne har ligget i, at museets arbejdsformer, deadlines med mere ikke altid har harmoneret med de unges tilgang til samme.

Ligeledes har de unge ment, at en etableret institution som Museum Østjylland har været en godt navn at have i ryggen i forhold til andre samarbejdspartnere og har følt, at projektet fra starten har haft "pondus". Samarbejdet med Randers Ungdomsskole har været meget givtigt, og Museum Østjylland anbefaler at have en lignende samarbejdspartner, når der arbejdes med unge. På den måde sikres den proces, der skal skabe relationer og integration mellem unge og kultur i Randers.

Projektet har udviklet et nyt arbejdsfællesskab mellem Randers Ungdomsskole og Museum Østjylland.

Hvad er de vigtigste forklaringer på, at projektet har nået/ikke har nået sine mål?

#pastmypresent har haft til opgave at lave fire skæve kulturhistoriske events for unge i Randers. Det har i projektperioden vist sig, at ordet EVENT i sig selv har været begrænsende og givet svære arbejdsvilkår. Der er en bestemt forventning til en EVENT, idet en sådan per definition er afgrænset af tid, skal påkalde sig opmærksomhed og have karakter af noget overraskende og anderledes. Den forventning har indimellem givet de unge tovholdere præstationsangst i forhold til at leve op til noget STORT og UVENTET, og ofte er deres events blevet store udstyrsstykker med mange arbejdstimer.

Til gengæld har deres eget billede af en unge-event som noget lounge-agtig med sofaarrangementer,

lamper, pottedplanter og bordfodbold gjort, at der er kommet en hyggelig og afslappet stemning til alle events. Deres "unge stil" og indpakningen af kulturhistorien har bragt eventene et autentisk ungdomsliv.

Hvad er de vigtigste barrierer for, at projektet kunne nå sine mål?

Ifølge projektets unge tovholdere har deres største forhindring været, at de ikke har kunnet knække koden til ordet "kulturhistorie". De har været søgende i forhold til, hvordan de skulle formidle et begreb til andre unge, som de måske ikke helt selv forstod, og spørgsmålet har været: Er det nødvendigt at være historienør for at kunne formidle kulturhistorie? Deres søgende tilgang til begrebet har udfordret museet som institution, idet kulturhistorien har skullet kæmpe for sin berettigelse gennem hele projektet og helt konkret i hver enkelt event.

Hvad kunne være gjort bedre i projektet?

Fra projektets start skulle der have været en tydeligere forventningsafstemning. Efter de første to events stod det klart, at de unge tovholderes forventninger til hvad deres opgave i projektet var, og Museum Østjyllands forventninger til tovholderens opgaver var forskellig. For eksempel var tovholdergruppens opfattelse af deres opgave i projektet, at de skulle få "kulturhistorien ned på jorden", hvor museet derimod forestillede sig at "kulturhistorien skulle op at flyve". De to tilgange kunne have været matchet bedre.

Hvilke af projektets erfaringer videreføres i andre sammenhænge?

Tre ord kendetegner de erfaringer fyrtårnsprojektet er mundet ud i: FORVENTNINGSAFSTEMNING, TID og ENERGI.

Dynamikken i en samarbejdsgruppe har vist sig at være utrolig vigtig for at kunne præstere i løbet af et helt URKRAFT-år. For at kunne arbejde sammen over så lang en periode skal der være en god stemning i gruppen og også en klar forventningsafstemning af, hvor meget tid og engagement de enkelte medlemmer af gruppen lægger i projektet, også jævnfør ovenstående afsnit.

Tid er en vigtig faktor, når unge og kulturinstitutioner arbejder sammen. Både fordi det tager tid, måske årevis, at etablere tillid kulturinstitutionen og byens ungegrupper imellem og få åbnet op for, at de to har meget at tilbyde hinanden.

Samtidig tager det tid at arbejde med unge. Indimellem har institutioner og foreninger måske en forventning om, at unge er hurtig, billig eller gratis arbejdskraft, men erfaringerne med #pastmypresent har vist, at et tæt samarbejde med unge kræver overskud, tid og mange ressourcer fra en kulturinstitution.

Når et års URKRAFT-arbejde er endt, kan Museum Østjylland og Randers som by se tilbage på et år med rigtig mange aktiviteter, synlighed og sjove events.

De unge tovholdere og de unge frivillige, som har været tilknyttet projektet, samt alle de unge som har

deltaget i events, stormøder og videoinstallationer har tilført museet og projektet meget energi og inspiration. For det er sjovt, udfordrende og anderledes at arbejde med og sammen med unge!

